

Quý vị có sợ chết không? Chết là một trong những điều kinh khủng nhất trên đời này. Có thể chúng ta không sợ chết. Nhưng khi cái chết đến gần gia đình của chúng ta, đến người thân yêu của chúng ta, chúng ta mới cảm nhận bàn tay kinh khủng của Thiên Chết. Cái chết kinh khủng này xảy ra hôm nay tôi muốn nói với Bên và Bên cũng cần cảm nhận sự ghê rợn của cái chết để có thể cảm nhận được những điều mà tôi muốn chia sẻ với Bên hôm nay.

Tôi muốn nói đến sự kinh khủng của cái chết vì nếu chúng ta cảm nhận được cái kinh khủng của sự chết chúng ta sẽ khó có thể nhìn vào vấn đề niềm tin cách nghiêm chỉnh. Tôi không muốn nói với người này người kia hay là vì thế chúng ta có thể chết bất cứ lúc nào. Đó không phải là trọng tâm của câu chuyện hôm nay. Tôi chỉ muốn nói đến cái kinh khủng và ghê rợn của cái chết khi chính chúng ta phải đi đến với nó. Điều kinh khủng nhất của sự chết là ngăn cách. Cái chết đem lại một khoảng cách vô cùng rộng lớn giữa người đi và kẻ sống. Nếu người đi và kẻ sống, người chết và người sống là hai người tiếp xúc yêu nhau, quý nhau, cái mất mát đó vô cùng to lớn, và điều kinh khủng nhất là cái mất mát đó không bao giờ tìm lại được trên cõi đời này. Bên hãy hình dung ra cái kinh khủng và ghê rợn của sự chết, của mất mát, của sự ngăn cách để hiểu được điều mà tôi sắp nói.

Khoảng thời gian 40 ngày trước lễ Phục Sinh được gọi là Mùa Chay. Đây là lúc cho chúng ta suy niệm về cái chết của Chúa Giê-xu. Cái chết của Chúa Giê-xu là trọng tâm của Phúc Âm, vì vậy quý vị luôn luôn nghe chúng tôi nói về thập giá, về cái chết của Chúa. Sứ đồ Phao-lô là một học giả uyên bác nhưng khi viết thư cho các tín hữu tại Cô-linh, một thành phố lớn của đế quốc La-mã thời bấy giờ, đã viết những lời như sau:

Tôi đã đoán đúng như sau: Vì giữa anh em, tôi chẳng biết điều gì khác ngoài Chúa Cứu Thế Giê-xu và Cứu Chúa Giê-xu bị đóng đinh trên cây thập giá (Thư I Cô-linh 2:2)

Trong cùng một lá thư, sứ đồ Phao-lô cũng đã tóm tắt Phúc Âm như sau:

Chúa Giê-xu chết vì tội chúng ta theo Lời Kinh Thánh. Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại theo Lời Kinh Thánh (Thư I Cô-linh 15:3-4)

Chúa Giê-xu chết, Chúa Giê-xu bị chôn, Chúa sống lại, đó là Phúc Âm. Tại sao cái chết của Chúa Giê-xu lại là trọng tâm của Phúc Âm? Xin đừng trở về với cái kinh khủng của sự chết. Sống dĩ cái chết của Chúa Giê-xu là trọng tâm của Phúc Âm vì vốn dĩ của con người là vốn dĩ tội lỗi. Tội lỗi đòi hỏi sự chết do đó chết có cái chết mới gọi là quy tắc vốn dĩ tội lỗi. Thánh Kinh đã dạy rõ ràng:

Tội công của tội lỗi là sự chết (Thư Rô-ma 6:23a)

Nói như vậy nghĩa là tội lỗi của con người đưa đến hậu quả tất nhiên là sự chết. Người đi làm được lãnh tìn công thọ nào thì người phạm tội cũng nhận được tìn công như vậy, đó là sự chết. Chết không phải là đi vào một nơi trên cõi đời này: “Nhân sinh tửc, thủy vô tử” như người xưa đã nói. Con người ai cũng phải chết. Sự chết đó khi đến khi con người phạm tội. Thiên Chúa tỏ ra lòng thương xót tuy vậy nhưng cho con người tìn hờn, nhưng con người đã cãi lại Thiên Chúa và đã chèn cho mình con đường chết. Thiên Chúa đã cáo bạch trước là con người có tội do lỗi của chèn, nhưng nếu con người chèn con đường sai, con người không thể thay đổi hậu quả. Thiên Chúa có lòng thương xót như luật của Ngài. Điều người cần biết và nếu người như luật này, chúng ta phải gánh lấy trách nhiệm.

Định luật và trọng luật của chúng ta: ta không thể lên một chỗ thật cao như ý muốn mà không bị trọng phạt. Học một định luật vật lý: ta không thể cho tay vào nước sôi mà không bị phỏng. Thiên Chúa đã căn dặn kỹ càng, đã thiết lập luật rõ ràng như sau:

Người được tạo do ăn hoa quả các thụ cây trong vườn, nhưng vì cây biết đi vào thiện và đi vào ác thì chèn ăn đến vì một mai người ăn chết sự chết (Sáng thế ký 2:16-17)

“Một mai người ăn chết sự chết,” luật Chúa rõ ràng như vậy, nhưng con người đã bị cám dỗ muốn được ngang hàng với Thiên Chúa, đã bất tuân luật của Thiên Chúa và đây là bản án:

Ngươi sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào ngươi trở về đất là nơi mà có ngươi ra vì ngươi là cát bụi, ngươi sẽ trở về cát bụi (Sáng thế ký 3:19)

Cái chết đã đến với con người từ đó và cho đến nay không ai qua khỏi con đường chết. Thánh Kinh dạy:

Bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, bởi vì một người mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy vì mọi người đều phạm tội (Thư Rô-ma 5:12)

Cái kinh khủng của tội lỗi và sự chết là gì đó. Nó đi đến đến mọi người, không chừa một ai. Chính vì vậy mà Chúa Giê-xu phải vào đời chịu chết, cho con đường đó mới có thể cứu chuộc nhân loại. Thánh Kinh dạy:

Đức Chúa Giê-xu đã vì mọi người nên sự chết (Thư Hê-bê-rơ 2:9)

Tội lỗi của một người là A-đam đã đưa nhân loại vào con đường chết thế nào, thì cũng vậy cái chết của một người vô tội là Chúa Giê-xu cũng sẽ đưa con người vào cõi sống như vậy. Câu Kinh Thánh sau đây giúp chúng ta hiểu được vấn đề:

Nếu có một người chết vì mọi người thì mọi người đều sống... (Thư II Cô-linh 5:14)

Câu này nghĩa là tất cả nhân loại chúng ta đều phải chết vì phạm tội. Bởi vì Chúa Giê-xu chết, cái chết đó là cái chết thay thế. Chúa Giê-xu chết vì chúng ta, chết thay cho chúng ta. Chúng ta không chết như ông vì cái chết của Chúa là cái chết thay thế nên chúng ta được cứu nhờ đã chết nghĩa là bản án tội hình như đã được thi hành cho chúng ta. Chúng ta không phải chết nữa! Trong thời kỳ cách mạng Pháp đã từng có một người cha chui lên máy chém thế cho con và người ta phải tha người con vì kẻ như người con đã thế án vì người cha đã chết thế cho con. Đó cũng là cách Đức Chúa Trời gửi gắm quyền và đời sống cho con người. Chúa Giê-xu chịu chết thế cho người để con người không còn phải chết nữa. Cái chết của Giê-xu vì vậy là trung tâm của Phúc Âm.

Nói một cách ngắn gọn là như thế này: vâng đúng là con người là vâng đời tôi. Tôi đã đưa đến cái chết. Đấng qui t vâng đời, phải có người để ra chết thôi. Chúa Giê-xu là con người đó. Chúa đã đến trên gian đời máu vô tội của Ngài ra đời chuộc tội nhân loại. Vâng đời tôi đã được qui t, nhưng con người phải tin, phải tiếp nhận để cho chính mình thì sẽ chết của Chúa Giê-xu mới có ý nghĩa. Khi đã tin, cái chết thân xác này vâng còn, bởi vì nó được của tôi là sẽ chết vâng còn, nhưng cái chết không còn là kẻ thù đáng sợ nữa mà là tác nhân đưa ta vào cõi vĩnh hằng, tận hưởng sự sống đời đời trong Nước của Chúa.

Today đến là Phúc Sinh chúng tôi sẽ tiếp tục nói về cái chết của Chúa Giê-xu, và thời gian, vì đó là cốt lõi của Phúc Âm: chương trình cứu rỗi nhân loại qua cái chết của Chúa Giê-xu. Tuy nhiên cái chết của Chúa Giê-xu sẽ không có ý nghĩa nếu chúng ta không tiếp nhận và chúng ta khó tiếp nhận cho đến khi ý thức được vâng đời. Đó là ý thức cái kinh khiếp của sự chết, của phân cách, của mất mát. Phân cách và mất mát đây là phân cách đời đời với Thiên Chúa, mất thời gian kinh khủng mà khi đời đời đến Bọn sẽ không còn cơ hội để qui t nữa.

Câu chuyện Phúc Âm đến với quý vị hàng tuần chính là lời nhắc nhở và là lời mời gọi của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng đã đến trên gian đời để đem lại sự sống cho nhân loại. Chúa cũng đang mở rộng vòng tay chờ đợi Bọn quay về với Chúa. Mùa Chay không phải là một lễ nghi tôn giáo nhưng là thời gian để chúng ta suy niệm về cái chết của Chúa Giê-xu và thời gian để chúng ta quan tâm đến cái chết của Chúa và đời sống của chúng ta hôm nay. Tất cả những điều tốt đẹp trong đời sống được tin phải bắt đầu từ chỗ ý thức tội lỗi, ăn năn, quay trở về và tiếp nhận ơn cứu rỗi của Thiên Chúa qua cái chết thay thế của Chúa Giê-xu. Sau đó bắt đầu đó chúng ta mới kinh nghiệm đời sống mới, đời sống giao tiếp với người sống là Thiên Chúa Toàn Năng. Lúc đó ta mới thực sự sống và hiểu được ý nghĩa của đời sống. Hãy nhớ điều này: tôn giáo là cái gì của con người và vâng lên Thiên Chúa còn Phúc Âm là Thiên Chúa đến với con người, qua cái chết thay thế của Chúa Cứu Thế Giê-xu đã qui t vâng đời tôi cho chúng ta. Dù Bọn sẽ chết hay không, sẽ đến một ngày Bọn sẽ đời đời với cái chết. Tôi mong rằng đến ngày đó Bọn sẽ không phải ân hận vì đã bỏ qua dịp tiếp nhận Tin Mừng và tiếp nhận Tin Mừng. Lời Chúa dạy:

Hôm nay là thì thuận tiện, hôm nay là ngày cứu rỗi (Thư II Cô-linh 6:2)

Mục sư Nguyễn Văn Thanh

Chương trình Phát Thanh Tin Lành